

При тѣзи условия, само поради това, че времето бѣше хладно и сухо а покрай пѣтя имаше изобилна и добра вода за пиене, движението се изпълняваше при сравнително малка умора за хората и конетѣ.

И, въпреки че, поради набързо направения медицински прегледъ преди тръгването отъ В. Търново, бѣха оставени въ строя доста войници слабо-силни, брѣятъ на изостаналитѣ презъ време на похода бѣше незначителенъ, и общото здравно състояние на Полка бѣше много добро. Отъ В. Търново до с. Автаня — походъ отъ 160 километра — заболѣли и оставени въ пункто-ветѣ за ношуване или върнати назадъ войници отъ Полка имаше всичко 12 души. Въ района на съсрѣдоточаването, следователно, Полкътъ пристигна съ запазени сили.

До 5-и октомврий 18-и пех. Етърски полкъ остана въ с. Автаня. Презъ това време (отъ 1-и до 5-и октомврий) капитанъ Чолаковъ прие командува-нето на 4-а дружина, командирътъ на която, майоръ Балабановъ, бѣ назна-ченъ офицеръ за поржчка въ Щаба на полка, а Дружината бѣ настанена въ с. Ени Махле да охранява 1-и артилерийски полкъ. Времето отъ 1-и до 5-и октомврий бѣ използвано за всестраниното подтягане на Полка. Войниците си отпочинаха, произведоха занятия—единични, взводни и ротни учения, упраж-нения по стрелбата, по патрулната и стражевата служба и др. На 4-и октом-врий отъ В. Търново, отъ Допълняващата дружина, пристигнаха 179 запасни войника, съ които бѣ попълненъ и подравненъ числениятъ съставъ на ротитѣ. Въ здравно отношение Полкътъ остана все така добре, безъ инфекциозни болести и съ твърде малкъ процентъ амбулаторно болни (0.5% — 2.5%). Ясното, хубаво време помогна за доброто отпочиване на войниците отъ Полка, и на 5-и октомврий — деньтъ, въ който бѣ обявена войната съ Турция, и хората, и конетѣ бѣха здрави, бодри и съ напълно възстановени сили.

* * *

На 4-и октомврий 1912 година главната маса на съсрѣдоточената срещу Турция българската войска (I, II и III армии бѣ развърната отъ долината на р. Марица до Странджа планина, и въ общи черти имаше следната групи-ровка (Скица № 7).

А) Въ долината на р. Марица и на изтокъ, до р. Тунджа, бѣ разполо-жена II армия на генералъ-лейтенантъ Никола Ивановъ. Тази армия имаше задача да действа срещу крепостта Одринъ.

Б) Източно отъ II армия, въ района на селата Гаджилово—Читалово—Голѣмъ Боялъкъ—Попово—Елхово, бѣше I армия на генералъ-лейтенантъ Василь Кутинчевъ, съ назначение да действа въ междината на турскитѣ укрепени пунктове Одринъ и Лозенградъ.

В) Влѣво, въ отстъпъ, на единъ преходъ по-назадъ отъ I армия, югоизточно отъ гр. Ямболъ — въ района на селата Стралджа — Мансарли — Османли — Кулъкой — Александрово — Топузларъ — Автаня, бѣ скрито на-станена III армия на генералъ-лейтенантъ Радко Димитриевъ.